

E V R O P A.

6

Regio.

Europa
urde dicta.

Situs.

EVROPAM licer omnium minimā, primo loco cum potissimis Terrestris Globi Delinicatoribus, describemus: vel ob soli nobilitatem, vel ob frequentiam incolarum, vel ob praeclara eorum facinora qui eam haetenus tenuere. Plinius eam altricem vocat victoris omnium gentium populi, longeque terrarū pulcherrimam. Aliæ sanè partes etiā majores sint, vastiorēsque, minus tamen habitatae sunt. Principium igitur det has aliāsq; ob causas plurimas Europa: nobilissima hæreditatis Iapheti (qui primogenitus Noxi liberorum sua pomeria produxit etiam in fratum Semi Chamique terras) portio. Hæc paucis de ordinis ratione: jam nunc Etymon succedit explicandū. Herodotus nominis hujus originē ignorari notat: aliis tamē ab Europā Tyriā dici, Agenoris Phoenicū (Libyæ inquit Isidorus) regis filiā: quam Iovem in Boem convertit rapuisse tergoque impositam Sydone in Cretam, vel Cyprum avexisse, fabulantur veteres. Alii fabulis rejectis, raptam volunt Navi Tauriformi: aliī Navem hīc agnoscunt quæ Iovis tutelam, effigiemque Tauri habuerit. Palephatus virum quandam Cretensem Taurum nominatum fuisse scribit, qui ex Tyrrhenā regionecum cæteris pueris Europam regis filiam abduxit captivam: sunt qui Legionē militarem fuisse arbitrantur, cui inter Signa Insigne erat Tauri: quidam, ob pulchritudinem regionis, per similitudinem raptæ filiæ, sic appellatam ferunt. Ab Europa sic vocatam non male quis dixerit, quem in hac Orbis Terrarum parte aliquando regnum tenuisse memoriaz proditum. Bceanus persuaderi nolens Europam Græcam habere nomenclaturam, quū prius ab Cimmeriis sit habitata, quā ab Græcis, iisq; alia quām his fuerit lingua, sic vocatam putat à gentis praestantiā: *VER* enim monosyllabū per dipthongum elatum nihil aliud esse, quām magnum quid & excellens, quodque in quāque re praestantisimum: *HOP* autem hominum multitudinem designare. Europæos, hodie *Francos* universim appellant Asiatici. Turci *Franki* vocantur religionis Romanæ cultores, ut *Romei* qui Græce addidit. Abyssini, quod restantur variorū Ephemerides, in Africā, nos etiam *Alfrangues*, Christianorū autem regionē *Frankians* nūcupant. Hæc de nomine, sequitur Situs sive Quantitas. Quod illam attinet, tenendū cum primis Ptolemaeum aliōsque veteres Europam collocare inter Climata 4 & 9: inter Parallelos 11 & 21: inter gradus latitudinis 36 & 54, longitudinis 17 & 61: nostrā ætate, quum & Solis declinatio, quemadmodum observatum est, mutata sit, & plurima loca, Europæ nostræ ad cœnsenda, ad 72 usque latitudinis gradum versus Septemtrionem, in notitiā venerint: eāmq; ob caussam ulterior Climati Parallelorumq; Notatio fuerit excogitata: Sita conspicitur Europa inter Climata IV & XI IX: Parallelos XI & XXXVI: Gradus denique latitudinis quidē XXXVI & LXXII, longitudinis autē, si, quā longissime se expandit, consideretur à Promontorio Hispaniæ, quod *Cabo S. Vincenti*, hodie vocant, usq; ad lineam rectâ à Tanais fonte ad Oceanum Borealem ductam, inter Gradus ferè XVI & LXXI: quā verò brevissima, ab eodē Hispaniæ Promontorio usq; ad Maleā Peloponnesi caput, exclusis Aegei maris, quæ Europæ ad numerari possunt, Insulis, inter gradus XVI & LVI II: adeo ut meridionalissima Europæ sint gradu latitudinis XXXVI, Hispaniæ mons Calpe, una Herculis Columnarum, Promontorium Siciliæ Austinum, *Odyssia* olim, & Peloponnesi, hodie

SITUS.

LXXXV.